

мата, въ единъ животъ човѣкъ ще бѫде богатъ, въ другъ — сиромахъ. — Защо? — Теченията на живота се смѣнятъ. Щомъ теченията на живота се смѣнятъ, богатиятъ изгубва всички блага, които по-рано е ималъ, и става сиромахъ. Тия блага отиватъ къмъ страната на онзи, който е билъ сиромахъ. Като е поставялъ прегради на Божественитѣ блага, богатиятъ е станалъ причина да се измѣнятъ теченията въ живота, вследствие на което изгубилъ благоприятните условия въ полза на сиромаха. Това говори за великия законъ на равновесие, който сѫществува въ природата.

Този законъ има приложение не само по отношение на външните блага, но и по отношение на благата на сърдцето и на ума. Ако сърдцето на човѣка постави преграда на благата, които идатъ къмъ него, и по този начинъ препятствува да отиватъ въ посока на ума, сърдцето се развива добре, а умътъ остава хилавъ. Но понеже теченията въ живота се смѣнятъ, благата ще почнатъ да текатъ въ посока на ума, и преградата, която сърдцето само е поставило на пътя си, ще прѣчи на тия блага да минаватъ къмъ него. Тогава то ще остане хилаво, слабо. Когато човѣкъ пожелае да развива правилно и ума, и сърдцето си, той трѣбва съзнателно да работи върху себе си, сърдцето да махне преградите, които само е поставилъ на пътя си, а умътъ — своите. Съзнае ли